

פסיפס של קהילות

פרוטוקול מישיבות ועדת חינוך מספר 02/16 שהתקיימה ביום 21.03.2016 במשגב

א. השתתפו:

- מרכזי הפורום: אילן מאייר (יו"ר הוועדה, נציג מנוף במליאה, חבר הנהלת המועצה), נועה צוק (מנהלת אגף החינוך)
- חברי מליאה: אמיר גומר (עצמון), עומר נאור (אשחר)
- נציגי ציבור: גיל עוז (יו"ר ועד הורים ב"ס יסודי משגב), שלומי דהן (רקפת), יובל לוי (נציג ועד ההורים תיכון "אסיף משגב"),
- עובדי מועצה ומערכת החינוך: אתי לוי (מנכ"לית המועצה), אמיר הרפז (מנהל תיכון "אסיף משגב"), אסף מצקין (מנהל תיכון "קציר משגב"), אילה סיוון בן יוסף (מנהלת המרכז הקהילתי), אדם גורן (מנהל מחלקת נוער), שרון סודרי (מנהלת האגף לשירותים חברתיים), תמי נוביק (מנהלת השירות הפסיכולוגי), תמי עזר (סגנית מנהל תיכון "אסיף משגב"), צדוק יחזקאל (מנהל אדמיניסטרטיבי של אגף החינוך).
- אורחים: גדעון טרן (יועץ מוביל תהליכי הערכה ובעל ניסיון בגיבוש אלטרנטיבות למסעות לפולין), אורן דרמון (מנהל בית יא' יב', אסיף משגב) (הדס להמן (על יסודי עומר), נדב שיאון (תלמיד על יסודי אסיף), ד"ר דפנה הרן (בית ספר לאו בק), מירב בן דע (מנהלת אגף משאבי אנוש)

חסרו:

- רון שני (ראש המועצה), עמיר שונאן (אשבל), גליה אלף (סגנית מנהל תיכון "אסיף משגב"), לילך אבנון (לומס), חיים כץ (צורית), נירית סגל (דוברת המועצה)

ב. פתיחה (נועה צוק)

- מברכים את צדוק יחזקאל, מנהל אדמיניסטרטיבי של אגף החינוך שנכנס השבוע לתפקידו.
- מברכים את שלומי דהן שזכה במכרז של ניהול אגף חינוך במסגרת הכרמל
- יעלי גזל פורשת מוועדת חינוך מסיבות אישיות.
- את הישיבה היום נקדיש לשני נושאים:
 - הערכה.
 - למידה ובחינה של נושא המסע לפולין.

ג. תחילת תהליך הערכה באגף החינוך

- **נועה:**
 - תהליך ההערכה מהווה חלק אינטגרלי מחזון ותפיסת מערכת החינוך שעיצבנו ועל פיה אנחנו מנסים לצעוד.
 - הכוונה היא שההערכה תהיה חלק מהתרבות הארגונית של המערכת. הצעד הראשון היא הערכה של אגף החינוך, באופן כללי ושל כל אחד מממלאי התפקידים באגף, באופן פרטני.
 - לאחר שנבצע את ההערכה של האגף, אני מצפה מכל אחד ממנהלי מערכות החינוך ליוזם מהלכי הערכה אצלו במערכת.
 - הכוונה היא שבמקביל לתפקיד של גלית בחממה הפרדוגנית, יהיה תפקיד של איש הערכה שייטיע בתהליכי ההערכה.

▪ גדעון טרן:

- התנסות, מילוי השאלון על האגף.
- מצגת על הערכה, מה בין הערכה ומדידה (מצורפת).

- יובל: לצדק לממלאי ההערכה את היו"רים של ועדי הורים. מי מקבל את התשובות?

- שלומי: מציע לעשות ניתוח והפרדה. הפרדה בין תוכן ומהות ובין תכנים מדידים - לגבי ההצגה החוצה.

- אילן: לאחר שיהיו תוצאות ראשונות, נביא לדיון חוזר בוועדה

ד.ג. משגב 20179 | טל. 04-9902310/2 | פקס. 04-9902391 | www.misgav.org.il

פסיפס של קהילות

ד. מסעות לפולין:

- **דפנה הרן, לאו בק - מציגה את תפיסתה ואת המסע האלטרנטיבי שגיבשה.**
 - בשביל מה אנחנו נוסעים לפולין? מה המומיביציה של ההורים והילדים?
 - המסע לפולין הוא חיצוני לבית הספר, גם ההדרכה וגם המדריכים
 - גיבשנו מסע לברלין עם 16 תלמידים, שהובל על ידי שתי מורות והיווה שיא של תהליך לימוד תהליכים היסטוריים. הסיוור התמקד ב- 4 מוקדים: המשטר הנאצי, החיים היהודיים, המלחמה הקרה וברלין היום.
 - הדגש היה גיבוש הזהות של התלמיד כאדם, כאזרח ישראל ואזרח העולם.
 - התלמידים יצאו מהמסע בחוויה לימודית עמוקה.
 - יש חשיבה לייצר מסע משולב של 6 ימים בברלין ובסביבה, לחצות לפולין ולהיות שם עוד 4 ימים ולסיים במפגש עם נוער פולני.
 - חלופה לשיח קורבני, רודפים אחרי מחנות ואנדרטאות.
 - ילדים שלא בהכרח מתעניינים בהיסטוריה, הפך למסע גיל התבגרות הכרחי.
 - התלמידים הדריכו יחד עם המורות, חקרו את האתרים לפני כן.
 - מסע אלטרנטיבי נוסף בין 4 ימים בחברה הישראלית, מסע להכיר את עצמנו ואת החברה הישראלית על כל בעיותיה, אתגריה וגווניה.
 - מחליף את ממלת הביצוע באזרחות.

▪ אורן: הצגת מצגת על המסע לפולין בתיכון משגב

- זה חוויה חינוכית חיובית ומעניינת וחשובה.
- המסע בחופש הגדול בין י"א לי"ב ואליו יוצאים 200-160 מתוך 300 ילדי המחזור
- ההדרכה החיצונית שבחרנו היא מאוד מקצועית ובאה בגישה הומניסטית ולא מיליטריסטית

▪ נדב שיאון:

- השאלה אם יש הצדקה לנסוע. יש בארץ עוד ניצולי שואה, אולי יותר ראוי במקום טיסה לפגוש את האנשים שהיו שם.
 - נראה לי בזבוז של כסף
 - למדתי את הנושא בכיתה יא ואני לא חושב שיש משהו שאני לא יודע והייתי יודע אם אני הייתי נוסע.
 - חברה שחזרו אומרים שהם השתנו לגמרי, אני לא ראיתי עליהם שום דבר.
 - מאוד חשוב להיות ביד ושם וצריך להיות שם הרבה זמן.
- **אסף מצקין:** הובלתי שלוש משלחות. אני נגד המסעות, במיוחד בגיל הזה ועכשיו ונוכח חלופות שישנן. עוסקים בריגושים ולא בלמידה, הגיל עוד לא מספיק בשל.

▪ הדס:

- הייתי במסע פעם אחת בשנה האחרונה. ילדי עומד בתוך המסע, 50% מהילדים יוצאים.
- התהליך מול הילדים, מול ההורים, הוא תהליך מאוד ארוך, גם בחינוך הרגיל, אבל בחינוך המיוחד, עם כל החרדות, מיפולים שונים, עם זאת, הילדים שיצאו למסע ושולבו עם ילדים של החינוך הרגיל, זה נתן להם הרבה מבחינה אישית, חברתית.
- כל עוד בית הספר אסיף יעשה את המסעות, עומר ישתלב, צריך לחשוב על תהליך אחר שאנחנו נעשה עם הילדים שיהיו יותר מוכנים, ההכנה צריכה להיות יותר עמוקה.
- גם מסע בארץ היה נותן את היתרונות האלה.

▪ אמיר:

- המסע הוא שיא של תהליך בבית הספר.
- אחרי שעשיתי מסע במדים כחייל, באתי ביקורתי למסע שאני יצאתי אליו לפני שנה וחצי.
- אני זכרתי מסע אינטנסיבי וחרדתי על הילדים, שאלתי את עצמי אם זה לא יהיה מסע מיליטריסטי מדי. במסע נרגעתי. בשני התחומים האלה המסע היה מוצלח. המסע מאוד הומניסטי, מאוד מתון ומותאם לגיל הילדים.

ד.ג. משגב 20179 | טל. 04-9902310/2 | פקס. 04-9902391 | www.misgav.org.il

פסיפס של קהילות

○ לגבי האופציות, שיח טוב וחשוב, יש פה גם הרבה עניין של פרקטיקה.

■ גדעון: (מצגת מצורפת)

- הייתי בין הראשונים שעסק בזה בשנות ה-90 בביה"ס יפעת.
- עם הזמן הפכו המסעות לפולין לתעשייה ולעסק.
- מנהלת פולין מכתובה לביה"ס הכול: מתי, איך, כמה זמן, כמה עולה, מי מנחה וכו.
- קשה מאוד לעצור את זה – כמנהל וסמנכ"ל פדגוגיה בריאלי, לא הצלחתי.
- לא יכול להיות שבנושא כל כך מרכזי תהיה תכנית שהיא בחירה ולא חובה שתובל לא על ידי מורי ומחנכי בית הספר, אלא על ידי גופים חיצוניים.
- מציע לעשות הערכה על המסעות לפולין במשגב ולבחון האם המטרות שהוגדרו מושגות.
- במקביל לגבש אלטרנטיבה של למידת נושא השואה והשלכותיו בחברה הישראלית.

■ אמיר גוטר:

- הצטרפתי להכנה ונסיעה עם כיתה יא של משגב, שני ילדי נסעו לפולין.
- הרבה יותר חשוב לעשות משהו בארץ מאשר לנסוע לפולין.
- החלק של פולין צריך להיות ברמה של הגברה או קבוצה.
- הנסיעה במסות היא החמאה של המטרה.
- אם כבר נוסעים לפולין :
- 1. זקוקים לתהליך הערכה של המסע, לא בטוח שמה שהיה רשום במצגת קורה כמו שהשטח חווה את המסע.
- 2. לא לנסוע בקיץ. מחייב שתהליך ההכנה יהיה במהלך הקיץ, בצורה מתומצתת וזה לא טוב כמו תהליך לאורך שנת לימודים.

■ תמי נוביק:

- אני בת לשוני ניצולי שואה, שתי בנותיי יצאו לפולין, אחת עם התנועה ואחת עם בית הספר והבן לא יצא.
- אני מתנגדת למסעות, כי אני חושבת שיש בעיה של בשלות של הילדים וזה מוביל לזילות, משיכה חברתית, כולל הכותרת.
- לפני המסע, אבא שלי דיבר איתם הרבה וסיפר להם.
- לא נמדד, מה קורה שם שלא יכול לקרות אחרת.
- המסע בחברה הישראלית היתה חוויה לכל החיים.
- מה שגדעון מציע זה מצוין, אפשר לעשות את החיבור של נושא השואה בתוך המסע החברה הישראלית.
- למה שמגמת אומנות לא תיסע לדומא?
- אין ערך נוסף לנסיעה. יש בארץ אנשים נהדרים ומקומות, אפשר להביא את הילדים לחוויות בלי לנסוע.

■ נדב: שמענו הרבה סיבות לא לצאת. האם אתם רוצים להיות מערכת חינוך שמכתיבה את המגמה או הולכת עם הזרם. חושב שמערכת החינוך במשגב יכולה להוביל. יש יותר ילדים שמתנגדים לדברים שקורים. לא לפחד משינוי דרסטי

■ אדם:

- אני חלוק בדעותי.
- הרבה מהדברים שנאמרו כאן, נשמעים הגיוניים וחשובים, החוויה האישית שלי כתלמיד, מעורבת בתהליך חברתי, עבדנו בשביל הנסיעה וכו'. החוויה חזקה וקשה לי להפריד בין החוויה ובין התוכן.
- חניכים שלי בעבר שחזרו מהמסעות, מרגיש שהם עברו דברים ברמת תובנות ומחשבות.
- בטוח שאפשר לעשות זאת בדרכים אחרות.
- דורש הערכות של מערכת גדולה, שינוי תרבותי.
- מצריך חשיבה - איזה תהליך אנחנו רוצים להעביר את הנוער כאן במהלך כל השנים בתיכון.

■ תמי עזר:

○ הקשבתי קשב רב לכולם, ערב מרתק בעיני.

ד.ג. משגב 20179 | טל. 04-9902310/2 | פקס. 04-9902391 | www.misgav.org.il

פסיפס של קהילות

○ החלום שלי כמנהלת פדגוגית, אני רוצה שהחוויה הערכית תיכנס לתוך תוכנית הלמידה בשומף.
○ יש לנו תכניות טובות, אנחנו בתחילת הדרך של למידה אחרת, כל הדברים האלה רק חיוק אותי בכמה שיותר מקצועות ללמוד אחרת, לצאת, ליצור, לתרום לקהילה בכל דרך, וללכת לכיוון הזה.

■ יובל: היום שעולחים ילדים לחו"ל, אי אפשר להתעלם מההיבט הביטחוני ולכן חשוב ללכת עם מנהלת פולין.

■ עמיר: בבית הספר שאני עובד, לנוער בסיכון, משהו בנסיעה לחול עושה משהו לחלק מהאנשים. אני כאדם נגד המסע.

■ אילן:

○ כיועץ ארגוני, אני משתמש ביציאה החוצה והתנסות ככלי לכך שתיצרב למידה ואחר כך מנסים לעבד את החוויה וכו'.
○ היום, יש חזרה מהדברים האלה, גם מהמקום שיש אפשרות לייצר חוויות כאן ועכשיו.
○ גם אני בן של ניצולת שואה שאיבדה את אביה בשואה, היא רופאה וכל שנה בכנס היתה מספרת את הסיפור שלה לסטודנטים וזה היה מייצר חוויות משמעותיות, הצורבות תודעה וזהות בדרכים אחרות.

■ אמיר: אחרי דיון ביקורת. צריך אומץ לקיים את המסעות.

ה. סיכום

■ נועה: ראשית, תודה לכולם ובמיוחד לאורחים. הדיון הוא מורכב, יש מקום לחשיבה מחודשת.

■ אילן: עלו כאן מספר תובנות משמעותיות:

- יש לבצע הערכה על המסעות לפולין (בהמשך לתרבות ההערכה עליה דיברנו).
- יש להקים צוות בתיכון שיגבש אלטרנטיבה שתתחיל להתקיים במקביל.
- לאחר שנלמד את תוצאות ההערכה על המסעות לפולין ואת האלטרנטיבה, נוכל לקחת החלטות "אמיצות".

■ תזכורת – הישיבה הבאה תתקיים ב 16.5.16, הצגת מודל הקמפוס, פגישה אחרונה של השתלמות פיתוח מקצועי הקמפוס.